

УДК 81'28

ДІАЛЕКТИЗМ «ПЛАЙ» У СЛОВНИКУ «ГУЦУЛЬСЬКА ДІАЛЕКТНА ЛЕКСИКА В УКРАЇНСЬКІЙ ХУДОЖНІЙ МОВІ»

У статті проаналізовано семантико-функційні особливості гуцульського лексичного діалектизму *плай* та похідних від нього в українській художній мові. На основі лексикографічного опрацювання діалектизму *плай* у словнику «Гуцульська діалектна лексика в українській художній мові» охарактеризовано його лексико-семантичну структуру та образні функції в мові української художньої літератури.

Ключові слова: діалектизм, *плай*, словникова стаття, словник «Гуцульська діалектна лексика в українській художній мові», лексико-семантичний варіант, значення слова.

Діалектна лексика не обділена увагою дослідників, однак в тій частині, як вона освоєна художньою мовою, досліджена недостатньо. Так, гуцулізм *плай* неодноразово привертав увагу лінгвістів. На думку етимологів, слово *плай* в гуцульській говірці прийшло як запозичення з суміжної румунської мови, пор. рум. *plai* ‘полонина, плоскогір’я; країна, край’ [ЕСУМ 2003: т.4, 423].

Це слово лексикографічно опрацьовано у низці словників гуцульських говірок. В. Шухевич у своєму “Словарці” до всіх V-ти томів його “Гуцульщини” подає *плай* із семантичною характеристикою ‘дорога для кінної їзди’ та похідний від нього дериват *плайчок* ‘стежка в горах’ [Шухевич 2000: 290], чітко розмежовуючи їх за семантикою. Автори короткого словника “Гуцульські говірки” за ред. Я.В. Закревської фіксують *плай* із значенням ‘гірська стежка; дорога в горах’, а *плайчок* із семантичною характеристикою ‘зменш. до *плай*’ [Гуцульські говірки 1997: 150]. Я. Янів у характеристиці аналізованих слів у своєму словнику дуже близький до В. Шухевича, пор.: *плай* ‘гірська дорога для кінної їзди’; *плайчок* ‘стежина в горах’ [Janów 2001: 167]. У північних гуцульських говірках на Косівщині та в східних у Вишницькому районі Чернівецької області засвідчено слово *плай* як застаріле й рідковживане у значенні ‘стежка в горах’, а в Вишницькому районі ще й “галявина в лісі” [Словник 2005: 427]. О.Горбач у південних гуцульських говірках Румунії зафіксував *плай* із значенням ‘гірська стежка узбіччя; доріжка в лісі’ [Горбач 1997: 200]. На опозиції “дорога – стежка” ґрунтується лексикографічне опрацювання гуцульських діалектних номенів *плай* та *плайчок* у словнику “Гуцульські світи. Лексикон” [Хобзей 2013: 468-469]: *плай* ‘гірська дорога; плай’; *плайчок* ‘гірська стежка’.

Як досить поширений у художній літературі гуцульський діалектизм *плай* з поміткою *діал.* подають тлумачні словники сучасної української мови, зокрема одинадцятитомний Словник української мови фіксує *плай* ‘стежка в горах’, а також спільнокореневі діалектні похідні *плайк* ‘зменш.-пестл. до *плай*’ та *плайчок* ‘зменш.-пестл. до *плайк*’ [Словник 1975: т.VI, 558]. Великий тлумачний словник сучасної української мови теж із ремаркою *діал.* засвідчив *плай* у двох значеннях: 1) ‘плескати гребені гір, відгалужень головних хребтів з пасовищами й скотопрогінними стежками в Карпатах’; 2) ‘стежка в горах’. Шкода, що він не містить ілюстративного матеріалу, бо незрозуміло, на підставі чого виділено перше із значень [ВТССУМ 2001: 792]. Цей словник за аналогією до одинадцятитомника інтерпретує діалектні деривати *плайк* та *плайчок* як відповідні зменшено-пестливі утворення від *плай* та *плайк* без конкретизації від якого із їх значень, ще може означати, що від обох лексико-семантичних варіантів, однак сумніви викликають як наявність першого значення у базовому твірному слові *плай*, так і особливо мотивація ним семантики похідних *плайк* та *плайчок*.

Із наведеного випливає, що попри поширеність діалектного слова *плай* у всіх гуцульських говірках, воно характеризується деякими функційно-семантичними особливостями в різних регіонах Гуцульщини та що в не діалектних словниках йому можуть приписувати невласливе для нього значення.

Функційно-семантичні параметри гуцульського діалектного слова *плай* збагачує і доповнює лексикографічне опрацювання його в словнику “Гуцульська діалектна лексика в українській художній мові”, укладання якого завершено в Прикарпатському національному університеті ім. Василя Стефаника. У цьому словнику ставилось завдання дослідити освоєння мовою художньої літератури гуцульської діалектної лексики й фраземіки, її обсяг і затребуваність у художній мові, семантику діалектизмів, її образне використання тощо. Матеріали словника засвідчують, що гуцульський діалектизм *плай* часто використовувався в мові нової української художньої літератури з часу її становлення й до нині. Зрозуміло, що йдеться про белетристичні тексти, тематично пов’язані з Гуцульщиною.

В українській художній мові діалектизм *плай* вживається в різних значеннях. З погляду його лексичного значення найчастотнішим є лексико-семантичний варіант ‘гірська дорога’: Ліси то дихали холодками, гірські потоки шуміли на скоках, а *плай* радісно підіймався угору поміж воринням (М. Коцюбинський. Тіні забутих предків); Корнила заарканята москалі й котрась фудульна дівка; а його Варварка сидітиме в цих горбах, де лишилися з чоловіками лише дві хати й ані одного парубка, з прикладеною дашком долонею і з граблями в другій руці – й визиратиме з *плайю* своєї долі <...> (М. Магіос. Нація).

Контекст не завжди дає змогу чітко окреслити те чи інше значення, однак в багатьох випадках цьому сприяє наявність у ньому додаткових лінгвальних чи логічних компонентів, які увиразнюють і конкретизують лексичну семантику діалектизму. Це може бути використання в одному контексті спільнокореневого демінутива на позначення співвідносної реалії малих розмірів, що семантизується окремим лексико-семантичним варіантом. Так, лексичне значення ‘гірська дорога’ засвідчує діалектизм *плай* у таких контекстах:

Вже починала з'їздитися гуцулія. По всіх *плях* і *плаїках* зачервонілися сардаки, фустки, мов по величезнім зеленім мурашковінню порозповзалися черлені комашки (Г. Хоткевич. Камінна душа); Мало в горах було таких гуцулів, щоб у неділю, а особливо у велике свято не йшли до церкви. Вже досвіта на *плаїчках* і *плях* видно чоловіків і жінок, що зближуються до церкви (Б. Бойко. По голови... По голови...). Демінутиви *плаїк* 'зменш. до *плай*; гірська стежка' та *плаїчок* 'зменш. до *плаїк*', протиставляючись семантично гуцулізму *плай*, чітко вказує на його значення 'гірська дорога'.

Добре увиразнюють лексичне значення 'гірська дорога' діалектизму *плай* ужиті у стосунку до нього або контрастно до нього слова *дорога*, *стежка*, пор.: Ще далі – і вузька дорога перейшла в широкий *плай*, що вився по узбіччях та лomaми. Ще далі – і *плай* повужчав, сталася з нього стежка, ледве помітна в травах. А ще згодом цезла й стежка – і хлопці опинилися самі серед зломів, згарищ і скель (Г. Хоткевич. Довбуш); З верхів: грунлями, *пляями* та стежечками спливали гуцулки й гуцули в долини до церкви, писаними в цвітучій червонно білій мак гурмами та довгими редами, ек би то вівці – писані ботеї з полонин у село по розлученнях сходили (П. Шекерик-Доників. Дідо Иванчік).

У низці випадків тільки логічний аналіз ширшого контексту засвідчує характер лексичної семантики діалектизму *плай*, наявність у його лексико-семантичній структурі значення 'гірська дорога'. Так, з уривку "А гори вересень покрив осінньою багрянницею. Мати з сином встали і пішли далі догори *плаєм*" важко зрозуміти, про що йдеться – про дорогу чи, наприклад, про стежку. Водночас оповідання П.Федюка "Осінь багрянниця", з якого наведено зазначений уривок, розпочинається реченням: "Орися з п'ятирічним Олексиком йшла д'горі Вишневецьким *плаєм* додому". Назва *плаю* – Вишневецький – вказує на те, що йдеться про дорогу, бо малоімовірно, щоб стежка іменувалася додатковою онімною ознакою.

У контексті "Там, вище межі бору, самотіло його обійстя: велика стара гражда, що впиралася наддашшям задніх притул у круте узгір'я, кладені з товстих протесів стайні і комори, з тонших – кучі та причілкові притули, мов кліщами чіпко охоплені за боки високою глухою огорожею, зводячи, скріплюючи усі будівлі в єдине ціле, у чорну неприступну кріпость <...>. А ще два *плаї*. Один від брами догори голим хребтом на Буковець, другий – униз через смеречину до Варатина" (Б.Загорулько. Черногора) *плай* виявляє значення 'гірська дорога', бо до брами обійстя завжди тягнеться дорога, а не стежка.

У тих прикладах, контекст яких не дає змоги чітко визначити лексичне значення діалектизму *плай*, доводиться покладатися на лексикографічне опрацювання його в діалектних словниках гуцульських говірок. І хоч, як уже зазначалось, у них однозначної семантичної характеристики цього слова не спостерігається, діалектизм *плай* у гуцульському говорі, за винятком окремих окраїнних гуцульських говірок, має значення 'гірська дорога'. Отже, словник "Гуцульська діалектна лексика в українській художній мові" для гуцулізму *плай*, контексти уживання якого унеможливають його однозначну семантичну інтерпретацію, визначає основне для нього лексичне значення 'гірська дорога', пор.: Олена застигла з переляку, бо кінч мчав до урвища, видно, страх раптової – може, ведмідь у лісі, може вовк на *плаї* – запаморочив голову (Р. Федорів. Жбан вина); Миколка поведе: *плаєм* кривулькатим у хащі підуть (М. Яновський. Золотий перстень); Того й дивись – замете в горах, пропаде на *плях* або ж зірветься в безодню маржина (С. Складенко. Карпати); Юра знав кожну закутину, кожний звір, *плаї*. Любив усюди бути, все знати (О. Дучимінська. Трємбітали трємбіти); Одного дня після обіду опришки помітили на *плаї* гурт людей, що піднімалися вгору (А. Хлистова. Олекса Довбуш); Вузькими *пляями*, що оперізують гори, ідуть гуцули на поділля (М. Стельмах. Над Черемошем); Марія спускалась завітчанним *плаєм* (В. Сичевський. Чаклунка Синього Виру) і т. д.

Характерною особливістю функціонування діалектизму *плай* 'гірська дорога' є його часте використання у поетичних текстах: Звіролови, капкани, / Петлі, вовчі ями, / Чати, засідки, пости – Всюди над *пляями* (Д. Павличко. Золоторогий олень); По схилах гір стрімких, зелених / Піднявся я на *плай*. / Вже всюди зелень: трави, зела, / Весна кругом шумна, весела – / Мрійний, пахучий май (М. Марфієвич. Май); Тиса хвилі несе каламутні, / Вівці гонить вівчар через *плай*. / Гуцули з ґрунів дивляться смутно / На чужий їм і рідний край (Ю. Боршош-Кум'ятський. В Рахові); А був ватаг, як кажуть, не ліноха, / За *плаєм* снів, де пас овець і кіз (А. Малишко. Франко в Криворівні); За *плаєм* – *плай*, а там – село моє / Веселе розпростерлося орлино. / В нім чути вечорами піаніно, / Що сонячно у хатах виграє (Б. Радиш. Гуцульщина); Карпатський *плай* то круто в'ється вгору, / то стрімголов спускається униз. / Немов ріка молочна, ледь прозора, / Пливе туман кудись у тихі сни (Р. Юзва. Карпатський *плай* то круто в'ється вгору...); Ішли ми *плаєм*, потім за водою. / – Чи дужі, газдо? – привітався хтось, / І дід кивнув поважно головою (Н. Стефурак. Спогад); А встану... Де дівся той сон? / Розтанули сині гори!.. / Ні *плаїв*, ні ґрунів, ні сосон!.. / Тільки степ та простори (Д. Загул. Отчизно дорога!) та ін.

Словникова стаття фіксує використання діалектизму *плай* із вказаним значенням у функції об'єкта порівняння у певних компаративних сполуках напр.: Почувався так, ніби на крутому *плаю*, по якому треба йти дуже обережно (М. Яновський. Гірське серце); Все скрип та скрип – ну гейби промовляє, / Що царство гір гаджуга залиша, / Ще й журно так, немов квилить над *плаєм* / Чиясь людська надломлена душа (М.Карпенко. Гаджуга).

Гуцульський діалектизм *плай* 'гірська дорога' розширив межі мовного образотворення в українській літературі. Словникова стаття засвідчує низку образних його вживань, пор.: Та й таке-то! На перині / Рендар кості вигріває, / А наш Гринь небесним *плаєм* / В Бога вівці завертає (Б. Лепкий. Хрест на кручі); Засоромилися горді ґруні, / І круті *плаї* запаленіли, – / Парубоцька втома їх вразила... (М. Влад. З добрим ранком!); Вже дзвін молитву селом голосить, / І дим провадить нас до тепла; / Пахучі трави в зелені коси / Вплели, як стьожку, мій

рівний *плай* (Віра Вовк. Над райном); Шісливий, / коли іду / і повні несуча сага. / ... Тручечот *плайми* біду / такі, ек і я, / бідаги (В.Шкурган. У чуркалі мию лице); Довбуш грає, з рідним краєм / Співанка ріднила. / Тугу *пласм* розвіває / Ватага Данила (М. Близнюк. Олекса Довбуш) та ін.

Інше значення діалектизму *плай*, зазначене й у низці словників [1; 2; 3; 5; 6; 7], ‘стежка в горах’. Окремі контексти беззаперечно засвідчують це значення, оскільки містять вказівку, який природний об’єкт називає це слово, напр.: Дороги межі полонинами називаються тут сутками, а стежки – *плайми*, і по цих сутках та пляях носять вантажі-терхи гуцулики-коні (С.Пушик. Карпатське літо); *Пласм* – стежкою крутою, / Що зникає у воді, / Крадуться до водопою / Сарни й лані молоді (Ю. Шкрумеляк. Привіт Говерлі). Деякі ілюстрації до значення ‘стежка в горах’ діалектизму *плай* непрямо, опосередковано вказують на нього, напр.: Кола, верховинський газда і лісоруб, іде до Коломиї. Де шляхом, де *пласм* навпростець, от кілометрів п’ятнадцять уже й засталося позад нього, якраз тільки розійшовся чоловік, у смак увійшов (О. Кундзіч. Верховинець). Тут *плай* протиставляється дорозі (де *шляхом*, де *пласм*), до того ж не може дорога йти навпростець, такий напрям характерний для стежки. Або: Часом доводилося пробиратися *пласм*, де можна пройти лише один по одному (І. Пільгук. Пісню снує Черемош). “Пройти лише один по одному” можна тільки стежкою, про дорогу цього не скажеш.

Гуцульський діалектизм *плай* у мові української художньої літератури розвинув ще переносне значення – ‘напрямок діяльності, шлях розвитку’: Бог свідок: він не хотів – борюся, доки сили ставало. Всіляких способів шукав, щоб не доходити до краю своєї розпуки. Усе заворушив. Не пощастило. Один перед ним *плай*. Він поведе його до ясного кінця або затрутить у такі берда, що й кісток його не позбирають (А. Крушельницький. Рубають ліс).

Демінутивні утворення від діалектного слова *плай* семантично простіші від свого твірного. Дериват *плайк* з огляду на словотвірну модель, за якою він утворений, репрезентує значення ‘зменш. до *плай*’, позначаючи стежку в горах: Мокнуть церковні велети, їхні голоси спускаються з небес, покидають вовнисті хмарки і вже різними барвами граються на землі: розкидаються червоними биндами по *плайках*, руськими кучериками в’ються попід верхи, кованим сріблом стеляться Річками попід скелі, гарячо-жовтим полум’ям б’ються Магурою, золотом скапують просіченими пляями Голів, зеленастими згардами замаюють Зміянки, косицями вкривають Калавуру (Р. Єндик. Пояс чеснотливости). Словникова стаття похідного *плайк* засвідчує також лексико-семантичний варіант ‘пестл. до *плай*’: А там ек іти на *плай*, то була колода, що треба було з неї у *плайк* їк би скочити (Г. Хоткевич. За Юріштана).

Українська художня мова освоїла ще один демінутив від діалектизму *плай* – *плайчик*, що дублює семантику *плайк* 1, позначаючи стежку в горах: Схід сонця застав Світозару недалеко від обійстя – лишень виїшла з сутемряви смеречини і ступила на *плайчик*, що через царинку вився до Шумеевих гражд, як з-за стіни лісу бризнуло яскравою веселковістю (Б. Загорулько. Чорногора); Ні сліпого *плайчика*, ні зимарки газдівської, ані стаї вівчарської, навіть дінниць – зрубаних смerek, що стовбурами і вістрями гілля захищають худобу полонинську від напасного ведмеда, і тих немає. Дико, глухо (Б. Загорулько. Чорногора).

Словник “Гуцульська діалектна лексика в українській художній мові” фіксує й вторинний демінутив *плайчок* (*плайччок*) ‘зменш.-пестл. до *плайк* 1; стежка у горах’: Ось вузький, не видний в траві *плайчок* – ним тягнеться безперервна лента постатей (Г. Хоткевич. Камінна душа); Величезними громадами посувалися їм назустріч скелі, каміння й кущі, перетинаючи *плайчок*, але стежина проповзла між завалами і, вислизнувши, скакала через струмочки, злітіла на горбочки, скотившись, бігла униз по схилу (А. Хлистова. Олекса Довбуш); Ішов спершу навмання, скорочуючи собі шлях, по пам’яті, доки не дістався до знайомого *плайчка*, а там пішов швидше, перескакуючи щокілька хвилин через потоки, зупиняючись коло джерел води напитись, і тільки двічі сідав попоїсти (В. Гжицький. Опришки); Квапились вузьким *плайчком* угору, аж задихалась (Л. Качковський. Довбушева пісня). Окремі контексти вживання повторного демінутива *плайчок* семантично зближує його з демінутивом *плайк* 1, пор.: Мало в горах було таких гуцулів, щоб у неділю, а особливо у велике свято не йшли до церкви. Вже досвіта на *плайчках* і пляях видно чоловіків і жінок, що зближуються до церкви (Б. Бойко. По голови... По голови...); // у молитв. Май [Господи] їх [худібку] під своїм дозором уночі й у днину. Зарань-вечер. На кождим місци. На кождим поступі. На леганю, на уставаню. На усіх дорогах, доріжках. На усіх пляях, *плайчках* (П. Шекерик-Доників. Дідо Иванчік).

Таким чином, лексикографічне опрацювання гуцульського лексичного діалектизму *плай* у словнику “Гуцульська діалектна лексика в українській художній мові” посутньо доповнює його семантико-функційні параметри відомостями щодо лексико-семантичної структури та образного використання діалектизму в художній мові. Лексико-семантичну структуру діалектизму *плай* в українській художній мові формують лексико-семантичні варіанти ‘гірська дорога’, ‘стежка в горах’ та переносний ‘напрямок діяльності, шлях розвитку’. Образні функції діалектизму *плай* у художній мові засвідчено його використанням як об’єкта порівняння в компаративних сполуках та як дієвий засіб творення метафоричних образів.

Література

ВТССУМ 2001: Великий тлумачний словник сучасної української мови / Уклад. і голов. ред. В.Т. Бусел. – К., Ірпінь: ВТФ “Перун”, 2001. – 1440 с.

Горбач 1997: Горбач Олекса. Південнобуковинська гуцульська говірка й діалектний словник с. Бродина, пов. Радівці (Румунія) / Олекса Горбач // Олекса Горбач. Зібрані статті. VIII. Історія мови. Діалектологія. Лексикологія. Фотопередрук. – Мюнхен, 1997. – С.123-275.

Гуцульські говірки 1997: Гуцульські говірки. Короткий словник / Відп. ред. Я.Закревська. – Львів: Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України, 1997. – 232 с.

ЕСУМ 2003: Етимологічний словник української мови: У 7 т. / Редкол.: О.С.Мельничук (голов. ред.) та ін. – К.: Наук. думка. – 2003. – Т.4. – 656 с.

Негрич 2008: Негрич М. Скарби гуцульського говору: Березови / Микола Негрич. – Львів: Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України, 2008. – 224 с.

Словник 2005: Словник буковинських говірок / За заг. ред. Н.В. Гуйванюк. – Чернівці: Рута, 2005 – 688 с.

Словник 1975: Словник української мови: в 11 т. – Т.VI. – К.: Наук. думка, 1975. – С.832.

Хобзей 2013: Хобзей Н. Гуцульські світи. Лексикон / Наталя Хобзей, Тетяна Ястремська, Оксана Сімович, Ганна Дидик-Меуш. – Львів: Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України, 2013. – 668 с.

Janów 2001: Janów Jan. Słownik huculski / Jan Janów / Opracował i przygotował do druku Janusz Rieger. – Kraków: Wydawnictwo naukowe DWN, 2001. – 294 s.

Грещук Валентина

Диалектизм «плай» в словаре “Гуцульская диалектная лексика в украинской художественной речи”

В статті проаналізовані семантико-функціональні особливості гуцульського лексического діалектизму плай в українській художественній мові. На основі лексикографічної розробки діалектизму плай в словарі “Гуцульская диалектная лексика в украинской художественной речи” охарактеризовані його лексико-семантична структура і образні функції в мові української художественної літератури.

Ключевые слова: диалектизм, плай, словарь “Гуцульская диалектная лексика в украинской художественной речи”, лексико-семантический вариант, значение слова.

Greshchuk Valentyna

Dialecticism «play» in dictionary "Hutsul Dialect Vocabulary in the Ukrainian Belletristic Language"

The article analyzes the semantic and functional features of hutsul lexical dialecticism play (pathway) and its derivatives in the Ukrainian belletristic language. Based on lexicographical study of dialecticism play (pathway) in dictionary "Hutsul Dialect Vocabulary in the Ukrainian Belletristic Language" its lexical-semantic structure and function has been characterized in the language of Ukrainian belletristic literature.

Key words: dialecticism, play (pathway), article in the dictionary, dictionary "Hutsul Dialect Vocabulary in the Ukrainian Belletristic Language", lexical-semantic variant, meaning of the word.

Надійшла до редакції 27 грудня 2016 року.

Елла Кравченко

УДК 81'373.2

ЗІСТАВНИЙ АНАЛІЗ ВІРШОВАНИХ ТЕКСТІВ: ПОЕТОНІМ ↔ ПОЕТОНІМОСФЕРА → ТЕКСТ

На підставі зіставного дослідження проведено аналіз поетонімосфери віршованих текстів одно- і різносистемних мов. З'ясовано образотвірні, текстотвірні та інтерпретативні потенції поетоніма – поетонімосфери в поетичних текстах зі спільною (подібною) тематикою, ідейно-художньою настановою тощо. Виявлено універсалії поетонімології, сконцентровані у межах: 1) онім – поетонімосфера, 2) онім – текст, 3) поетонімосфера – текст.

Ключові слова: відношення, зв'язок, макросистема, мікросистема, надсистема, опозиція, поетика, поетонім, поетонімосфера, текстотворення.

Протягом останніх десятиріч поетонімологія зміцнила свої позиції серед гуманітарних дисциплін завдяки дослідженню образотвірних і текстотвірних потенцій власного імені (ВІ). Розв'язуванням проблеми функціонування імені в художньому тексті активно займалися українські та зарубіжні науковці: Л.О. Белей, В. Бланар, Ж. Бормане, А. Вілконь, А. Галковський, І. Герус-Тарнавецька, З.П. Жаглова, В.М. Калінкін, Ю.О. Карпенко, М. Кнаппова, Т.І. Крупеньова, В.М. Михайлов, І.В. Немировська, В.Е. Сталтмане, Г.А. Силаєва, О.В. Суперанська, В.І. Супрун, І.І. Турута, А.А. Фомін, Л.Ф. Фоміна, О.І. Фоякова, С.Є. Шаталов та ін.

Праці представників Одеської, Донецької, Ужгородської та інших відомих і потужних ономастичних шкіл України засвідчують, що ономастика художньої літератури стрімко розширила межі метамови, методів дослідження, модусів пізнання, проте не знайшла одностайності в поглядах на поняттєво-термінологічний апарат і сутність імені художнього твору. Позиція Л.О. Белей, висловлена в монографії «Нова українська літературно-художня антропонімія: проблеми теорії та історії», дозволяє з'ясувати чільні ідеї Ужгородської ономастичної школи: «сучасний стан української літературно-художньої антропоніміки виявляє гостру потребу збору, систематизації численних українських літературно-художніх антропонімів, різнобічного вивчення їх функціонально-стилістичних можливостей, виявлення загального та індивідуального в принципах номінації персонажів, з'ясуванні ролі літературно-художньої антропонімії у процесі становлення національної